

Творбите му се състоят от опери: „Оронтеа“, „Чезаре аманте“, „Семирамида“ и др. арии, мадригали и кантати. Въ последните, Ч. е, сжщо, значителен.

**Четвърттонна музика** — се нарича тази, при която се употребяват разстояния по-малки от полутонът. Следъ Бузони, Алоисъ Хаба (гл. т.) е най-ревностния защитник на Ч. м., пишейки самъ такава. Фабриката за пиана Авг. Фьорстеръ построи презъ 1923 единъ четвърттоненъ клавиръ. Досегашиитъ опити съ Ч. м. не показватъ, че — чрезъ разширение на темперираната система, ще се достигне до нѣкакви сжществени и трайни резултати.

**Чешки квартетъ** — забележително камерно сдружение — съ свѣтлово значение, имаще голѣма заслуга за пропагандирането на чешката камерна музика (особено Сметана, Дворжакъ, Новакъ и Сукъ) въ чужбина, както и за признаването тамъ на чешкото изпълнителско изкуство; основано е 1892 отъ абсолювентитъ на Пражката консерватория: К. Хофманъ, Й. Сукъ, О. Недбалъ и О. Бергеръ. Следъ заболѣването на последния, мѣстото му бива заето отъ проф. Х. Виханъ. После, на мѣстото на О. Недбалъ (виола), постѣпва И. Херолдъ, а по-късно — по напреднали години, излиза и Виханъ, като мѣстото му се заема отъ Лад. Зеленка.

**Чешмеджиевъ, Йосифъ** — компонистъ и музикаленъ фолклористъ, род. 8 дек. 1890 въ Скопие, училъ въ Цариградската духовна семинария; 1909/12 е ученикъ на Лайпцигската консерватория (Кваздорфъ, Крелъ, Ситъ и Регеръ); известно време — помощникъ-капелмайсторъ въ Хамбургския драматиченъ театър; отъ 1914—гимназиаленъ учителъ въ Видинъ, Ямболъ, отъ 1920 въ София, и образцовъ учителъ при Музикалната академия (1925—28). 1928—31 е въ Народния етнографски музей — за записване македонски пѣсни, сега — въ института „Опера италиана про ориенте“ въ София. Композиции: 3 симфонични поеми: g-moll (1920), D-dur (1921) и Es-dur (1925), една симфония (1926 — недовършена) и „Седемъ парафрази на народни пѣсни“ — за оркестъръ, опера „Меглена“ (1928) въ

3 действия и 1 картина, сбирка „48 български и македонски пѣсни“ за 2, 3 и 4 гласа. Ч. притежава една богата сбирка отъ народни македонски пѣсни. 1924—31 е билъ референтъ за музика на в. „Устремъ“ и в. „Македония“; сега започва редактирането на малка библиотека „Музикална просвѣта“.

**Чиампи, Марселъ** — Ciampi, Marcel — значителенъ французски пианистъ, род. 1891 въ Парижъ, (синъ на пѣвицата отъ Комическата опера Сес. Рупе), ученикъ на Луи Диеме, и др. въ консерваторията (и на Лавинякъ частно), следъ свършването на която концертира съ успѣхъ въ Европа (нѣколко пѣти и въ България). Ч. е пианистъ съ голѣми технически и изпълнителски срѣдства, и отбелязва особени постигания въ тълкуването музиката на романтицитъ (Шуманъ).

**Чилеа, Франческо** — Cilea, Francesco — компонистъ, род. 26 юли 1866 въ Палми, възпитаникъ на Неаполската консерватория (Чеси Серао), отъ 1916 е директоръ на консерваторията S. Pietro a Maiella, писалъ нѣколко опери: „Джина“ (1889), „Тилда“ (1892), „Арлезианката“ (1897), „Адриана Лекуувьоръ“ (играна и у насъ) (1902), „Глория“ (1907), оркестрови и камерни творби.

**Чимароза, Доменико** — Cimarosa, Domenico — бележитъ италиански оперенъ компонистъ, род. 17 дек. 1749 въ Аверса, умр. 11 ян. 1801 въ Венеция, училъ при органиста Падре Полкана въ консерваторията „Санта Мария“ Лорето, при Сашини, Пичини и Фенароли. Следъ като написва нѣколко опери за Неаполъ (първата отъ които „Le stravaganze del conte“, която му създава име), 1774 отива въ Римъ, дето остава до 1780, и пише около 20 опери. Въ съперничество съ Паизиело, въ годинитъ 1780—87 написва още нѣколко опери, които направятъ името му известно и въ чужбина. 1789 бива призованъ отъ Екатерина велика въ Петербургъ, при блѣскави условия, но поради климата, следъ две години напушта Петербургъ, и се установява въ Виена, дето пише прочутата си творба „Il matrimonio segreto“ („Тайниятъ бракъ“), 1793 се връща въ Неаполъ. Понеже се отнесълъ съчувствено къмъ фран-